

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๓/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย ดังนี้

นโยบายพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย

พ.ศ. ๒๕๕๐

คำปรารภ

โดยที่สภาพการณ์ของสังคมไทย ในปัจจุบันได้สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรม ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้ของประชาชนยังเต็มไปด้วย ความเหลื่อมล้ำ ประชาชนส่วนใหญ่ประสบกับความลำบากยากแค้น ในการดำรงชีพ สภาพการณ์ดังกล่าวย่อมแก้ไขได้ ด้วยวิธีการทางการเมือง แบบประชาธิปไตย มุ่งเสริมสร้างเสรีภาพ และความเป็นธรรมทางการเมือง และเพิ่มประสิทธิภาพในการระดมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนส่วนใหญ่ มีโอกาสแสวงหา และได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม เพื่อยกระดับฐานะและมาตรฐานความเป็นอยู่ ของประชาชนให้สูงขึ้น เป็นการลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน ซึ่งแนวทางพื้นฐานที่นำมาใช้กำหนดเป็นนโยบายของพรรคมีดังนี้

- ส่งเสริมและประกันสิทธิ และเสรีภาพทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย
- ปรับปรุงระบบการคลัง และงบประมาณให้ก้าวหน้าเพื่อนำภาษีไปใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์สุข แก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศให้มากที่สุด
- ให้หลักประกันมาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชน สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุขพอสมควร
- กำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนค่าจ้างให้เพียงพอแก่การดำรงชีพขั้นมาตรฐาน

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการประกันสังคมเพื่อประโยชน์และหลักประกันในด้านการเจ็บป่วย คลอดบุตร การว่างงาน ทูพพลภาพ ชราภาพ และการสงเคราะห์บุตร

๖. จัดให้มีที่อยู่อาศัย ที่ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอด้วยราคาที่ถูกลง

๗. พัฒนาระบบสหกรณ์การเกษตร ให้เป็นหน่วยผลิตที่สมบูรณ์แบบ และเป็นองค์กรท้องถิ่นที่สามารถเสนอ บริการทางสังคม และเศรษฐกิจแบบเบ็ดเสร็จซึ่งจะมีเครื่องจักรเครื่องมือ โรงเลี้ยงสัตว์ ยุ้งนาง และอื่น ๆ ที่จำเป็นทางด้านเกษตร ตลอดจนมีศูนย์บริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานบริการสังคม และที่พักอาศัย

๘. เร่งรัดประสานงานเพื่อจัดให้มีการชลประทานและสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่สามารถเสนอบริการให้แก่สหกรณ์การเกษตรได้อย่างสมบูรณ์แบบ

๙. จัดให้มีการประกันราคาพืชผลที่สำคัญและระบบการตลาดที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ในการจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกรให้สูงขึ้น

๑๐. เร่งสร้างงานด้วยการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในชนบท ท้องถิ่นใดเอกชนไม่สนใจ จะลงทุนก็เป็นหน้าที่ของรัฐเข้าไปจัดสร้าง เพื่อดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้ประชาชนในชนบทมีงานทำ และมีรายได้เพิ่มขึ้น ทั้งยังเป็นการช่วยสกัดกั้นแรงงานอพยพเข้าสู่เมือง

๑๑. จัดการศึกษา ให้แก่เยาวชนให้มีความรู้พื้นฐานไม่ควรต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี

๑๒. จัดการดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนในรูป “รัฐสวัสดิการ”

พรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตยเชื่อมั่นว่า อุดมการณ์ในการพัฒนาสังคมในระบอบประชาธิปไตย โดยมุ่งมั่นให้เกิดความเสมอภาคแก่ประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง จะทำให้อำนาจทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในมือของประชาชนส่วนใหญ่อย่างสมบูรณ์และยังผลให้สังคมไทยมีความเป็นธรรมมีเสรีภาพ และสันติภาพอันนิรันดร์

นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

๑. ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์ประมุขสูงสุด

๒. ดำเนินการให้อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนโดยการ

๒.๑ ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกระดับเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองอย่างกว้างขวางโดยวิธีการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย

๒.๒ ส่งเสริมการนำรูปแบบการปกครอง แบบกรุงเทพมหานคร ไปใช้กับจังหวัดอื่น ๆ ที่มีขีดความสามารถจะดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

๒.๓ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั้งในด้านเผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมืองลัทธิความเชื่อศาสนา เศรษฐกิจและสิทธิการรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นองค์กร

๒.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เข้าถึงความสำคัญของสิทธิในการเลือกตั้ง จัดการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบถึงสิทธิเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา โดยไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หรือศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

๒.๕ ส่งเสริมระบบพรรคการเมืองให้เข้มแข็งโดยมีรากฐานมาจากการยอมรับของประชาชน ซึ่งจะส่งผลให้ระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงก้าวหน้าสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไข ความบกพร่องของสังคม และช่วยพัฒนาให้สังคมเจริญรุ่งเรืองจัดให้มีระบบการตรวจสอบควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร และข้าราชการ ทั้งนี้จะต้องให้พรรคการเมืองเติบโตขึ้นตามบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒.๖ สนับสนุนการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี ตามระบอบประชาธิปไตยโดยตรง

๒.๗ คัดค้านเผด็จการทุกรูปแบบ

๒.๘ ใช้การแก้ไขความขัดแย้งทางการเมือง และความคิดเห็นต่าง ๆ โดยสันติวิธี โดยยอมรับในหลักการของเหตุผล ยอมรับว่าความคิดเห็นที่แตกต่างกันเป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับประชาธิปไตยยอมรับมติของประชาชนส่วนใหญ่ และสร้างสรรค์ให้เกิดความสามัคคีและความเข้าใจอันดีขึ้นในชาติ

๓. ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง อย่างเด็ดขาด และจริงจังโดยการ

๓.๑ ดำเนินการให้ข้าราชการ มีความสำนึกในหน้าที่บริการประชาชนเลิกใช้อำนาจ บังคับแบบเผด็จการหันมาใช้วิธีการแบบ ประชาธิปไตย คือ การบังคับตามกฎหมาย โดยยึดหลัก เหตุผลและความต้องการอันชอบธรรมของประชาชนเป็นสำคัญ

๓.๒ ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข่าวสารแผ่นดิน

๓.๓ ส่งเสริมให้มีการรณรงค์เปิดเผย และต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง และการประพฤติมิชอบในระบบราชการทุกระดับ

๔. ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรมแห่งชาติ

๕. ดำเนินการสอบสวนและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยไม่ชักช้า การลงโทษดังกล่าวจะไม่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายฉบับอื่น ๆ รวมทั้งกฎหมายการให้อภัยโทษ หรือการนิรโทษกรรม

ด้านรัฐวิสาหกิจ

๑. ส่งเสริมวิสาหกิจเอกชนและสหกรณ์ให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ ยกเว้นกรณีจำเป็นบางประการที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ ได้แก่

๑.๑ กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการพลังงาน

๑.๒ วิสาหกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก และเอกชนไม่สนใจที่จะดำเนินการ เพราะได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า แต่วิสาหกิจนั้นจะต้องมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

๑.๓ วิสาหกิจประเภทยุทธปัจจัย เพื่อการทหารและเพื่อความมั่นคงของประเทศ

๑.๔ วิสาหกิจในชนบท เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ และยกฐานะของเกษตรกรและผู้ใช้แรงงาน

ในชนบท

๑.๕ วิสาหกิจเพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐ

๑.๖ วิสาหกิจที่จำเป็นแก่การดำรงชีพของคนส่วนใหญ่ เช่น ข้าว ฯลฯ

๒. ปรับปรุงการบริหารของรัฐวิสาหกิจให้มีการวางแผนประสานงาน การบุคลากร การอำนวยการ และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาขยายกิจการประเภทสาธารณูปโภค เช่น การไฟฟ้า การประปา การสื่อสาร การพลังงาน การชลประทาน การคมนาคม การก่อสร้าง การอุตสาหกรรมให้ทั่วถึงเพียงพอก้าวหน้าทันสมัย เพื่อเป็นสาธารณูปโภค ขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนได้รับบริการที่ดีราคาถูกและเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิต และธุรกิจต่อไป

ด้านเกษตรกรรมและสหกรณ์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมแบบยั่งยืน โดยยึดถือเป็นยุทธศาสตร์พื้นฐานในการพัฒนาชนบท เพื่อเป็นหลักประกันให้ประชาชนมีอาหารกินอย่างเพียงพอ มีงานทำและมีรายได้ตามอัตรภาพ

อาชีพชาวประมงตามชายฝั่งทะเลต้องได้รับการคุ้มครองรวมไปถึงเขตประมงนอกชายฝั่งทะเล และป่าชายเลนด้วย

๒. การดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วน และจริงจังเพื่อให้เกษตรกร มีที่ดินเป็นของตัวเองตามสมควรโดยยึดหลักการ “ผู้ทำประโยชน์ ในที่ดินของตนเองเท่านั้นจึงจะเป็นเจ้าของที่ดิน การเกษตร”

๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาดินและปรับปรุงคุณภาพที่ดิน ทำการจำแนกและสำรวจวิเคราะห์ที่ดิน กำหนดเขตเศรษฐกิจ เพื่อให้ใช้ดินให้เหมาะกับธุรกิจการเกษตรแต่ละสาขา

๔. การส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในชนบทและเปิดโอกาสให้ผู้ใช้ที่ดินหรือมีที่ดินจำกัดโยกย้ายเข้าไปทำงานตามโรงงาน ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นเพราะการแก้ปัญหาความยากจนในชนบทจะสัมฤทธิ์ผลอย่างจริงใจได้ จะต้องอาศัยการกระจายอุตสาหกรรมออกสู่ชนบท

๕. เร่งพัฒนาระบบชลประทานเพื่อให้มีการเก็บกักน้ำ เพื่อการเพาะปลูกและป้องกันอุทกภัยเร่งให้มีการขุดลอกคลองซอย คลองแยกซอย ตลอดจนการส่งน้ำทางท่อและพลังงานไฟฟ้าเพื่อให้สามารถ ส่งน้ำเข้าไปยังไร่นาของเกษตรกรอย่างทั่วถึงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะจัดให้มีการระบายน้ำจากแม่น้ำโขงและส่งทางท่อ และด้วยวิธีการสมัยใหม่อื่น ๆ เพื่อช่วยให้เกษตรกรในภาคนี้ ได้มีน้ำเพียงพอแก่การเกษตร

๖. ปรับปรุงการตลาดให้เกษตรกรได้สามารถจำหน่ายผลผลิตในราคาที่น่าพอใจ และเกิดความ เป็นธรรมทุกขั้นตอนนับตั้งแต่ผู้ผลิตถึงผู้บริโภค โดยผ่านทางสหกรณ์

๗. จัดให้มีการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร ที่เป็นสินค้าหลักของประเทศ เพื่อให้ได้ราคาที่เป็นธรรมและเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกร ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

๘. เน้นหนักให้การศึกษาในด้านการผลิตสมัยใหม่และเทคโนโลยีถึงตัวเกษตรกรผู้ผลิต

๙. กำหนดให้มีแผนการผลิตตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามแผนนี้ เพื่อให้ผลผลิตมีปริมาณและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนงานสหกรณ์ทุกสาขาให้ครบทุกวงจรและให้กระจายครอบคลุมไปทั่วประเทศ

๑๑. ปรับปรุงและส่งเสริมให้มีสหกรณ์ผู้ผลิต และผู้บริโภคเพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และเสนอบริการไปสู่ผู้บริโภคอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

๑๒. ปรับปรุงและส่งเสริมสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์บริหาร ให้สามารถรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓. ปรับปรุงและส่งเสริมงานสหกรณ์นิคมให้ขยายและแผ่ออกไปอย่างกว้างขวาง และจัดให้มีการบริการทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึง ด้วยการจัดให้มีเครื่องจักร เครื่องมือทางการเกษตร ช่าง ช่างฝีมือ สถานีอนามัย โรงเรียนศาลาประชาคม ห้องสมุด ฯลฯ

๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรายคนให้เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรอย่างทั่วถึง

๑๕. ปรับปรุงและส่งเสริมการจัดตั้งสหกรณ์เนกประสงค์ขึ้นในระดับท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกร ในด้านสินเชื่อ การตลาดและอื่น ๆ ที่จำเป็น

๑๖. จัดตั้งชุมชนสหกรณ์การซื้อ การตลาดโดยจะต้องสามารถจัดหาหรือทำการผลิตวัสดุ การเกษตร เครื่องจักร เครื่องมือ ให้เกษตรกรได้ใช้ในการผลิตในราคายุติธรรมและคุณภาพดี และสามารถรวบรวม ผลผลิตของเกษตรกรเพื่อนำออกแปรรูปและจัดจำหน่าย ทั้งในด้านขายส่งให้สหกรณ์ ร้านค้า และร้านค้าเอกชนทั่วไปจนถึงขั้นส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

๑๗. ปรับบทบาทของธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเพื่อให้เป็นสถาบันของสหกรณ์อย่างสมบูรณ์แบบ

๑๘. เร่งรัดให้การศึกษาให้สมาชิกของสหกรณ์สามารถเข้าใจปรัชญาและอุดมการณ์ของสหกรณ์ และสามารถทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง

๑๙. ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ เพื่อให้ความรู้เรื่องระบบสหกรณ์ให้ซึมซาบและฝังแน่นในหมู่เยาวชนเกษตรกร และประชาชนทั่วไป

๒๐. ส่งเสริมการเกษตรชีวภาพ ลดการใช้สารเคมีและยาปราบศัตรูพืชมีพิษ

ด้านอุตสาหกรรม

๑. ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพสามารถผลิตเพื่อการส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพสูงและต้นทุนต่ำ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้

๒. สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และอุตสาหกรรมในครัวเรือน และเร่งกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบท

๓. กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการส่งออกรวมทั้งจัดซื้อที่ดินว่างที่เป็นอุปสรรคในการส่งออก

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้วัตถุดิบในประเทศ เป็นปัจจัยในการผลิตและส่งเสริมให้มีการแปรรูปวัตถุดิบในประเทศเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศแทนการส่งออกในรูปวัตถุดิบ

๕. จัดให้มีสินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรม และการส่งออกอย่างเพียงพอและน่าพอใจ

๖. กำหนดสิ่งจูงใจและขจัดมาตรการ และข้อยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อดึงดูดใจนักลงทุนต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

๗. จัดและดำเนินการให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหนักเพื่อการส่งออก และทดแทนการสั่งเข้า

๘. จัดและลงทุนเพื่อการพัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีและนำมาถ่ายทอด ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ด้านพาณิชย์กรรม

๑. ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้อยู่ระดับเดียวกันทั่วประเทศ

๒. ขจัดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ ให้ได้ผลอย่างจริงจัง

๓. กำหนดให้ธุรกิจขนาดใหญ่ทั้งปวงเป็นบริษัทมหาชน

๔. ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กของเอกชนรวมตัวเข้าเป็นสหกรณ์เพื่อขยายธุรกิจให้ใหญ่ขึ้น และสร้างความเป็นธรรมทางสังคม

๕. ส่งเสริมการส่งออกด้วยการปรับปรุง คุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้ทั้งที่เป็นสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เพื่อให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและต้นทุนต่ำและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ ทำการขยาย แสวงหาตลาดใหม่ ปรับปรุงประสิทธิภาพของสำนักงานเจ้าหน้าที่พาณิชย์ต่างประเทศ เผยแพร่และแสดงสินค้าให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

ด้านการธนาคาร

๑. ออกกฎหมาย และควบคุมกิจการธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินให้เป็นบริษัทมหาชนอย่างแท้จริง

๒. ควบคุมอย่างจริงจังไม่ให้ผู้บริหารนำเงินและชื่อเสียงของสถาบันการเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือ หมู่คณะ เช่น การจัดตั้งบริษัทในเครือและร่วมผูกพันกันเป็นลูกโซ่

๓. แก้ไขกฎหมาย และการดำเนินงานเพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ฝากเงิน มีประสิทธิภาพในการบริหาร และมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมยิ่งขึ้น

๔. ส่งเสริมให้มีสถาบันการเงิน ซึ่งจัดให้มีสินเชื่อบริการระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว อย่างเพียงพอ ดอกเบี้ยต่ำทั้งในด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรม สหกรณ์ การส่งออก การศึกษา การอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย พาหนะเดินทางสิ่งของเครื่องใช้ที่สำคัญ และจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

๕. จัดตั้งธนาคารเพื่อการอุตสาหกรรมและสวัสดิการแรงงาน

ด้านการคลัง

๑. รักษาเสถียรภาพของเงินบาทให้มีความมั่นคงและรักษาดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ มิให้ขาดดุล

๒. ปรับปรุงโครงสร้างของภาษี เพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อนและขยายฐานภาษีให้กว้าง และมุ่งเก็บภาษีทางตรง และสินค้าฟุ่มเฟือยให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเพิ่มภาษีทางด้านทรัพย์สิน รวมทั้งเก็บภาษีที่ดินที่มีมูลค่าเพิ่ม เพราะได้รับประโยชน์จากการตัดถนนและการชลประทาน และจัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่ก้าวหน้า เพื่อความเป็นธรรมของสังคม

๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี เพื่อป้องกันมิให้หลีกเลี่ยงภาษี และจะให้การศึกษาแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มีความสำนึกและความรับผิดชอบ ต่อสังคม

๔. ปรับปรุงวิธีการงบประมาณเพื่อให้รัฐได้จัดทำงบประมาณ และใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ และการสร้างงานมากที่สุดและเพื่อการกระจายรายได้ ไปสู่ชนบท และเกื้อกูลคนยากจนอย่างทั่วถึง

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑. จัดหลักประกันแก่ประชาชน เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นรัฐสวัสดิการ โดย

๑.๑ จัดให้มีการประกันสังคมเพื่อให้ข้าราชการ พ่อค้าและประชาชนได้รับประโยชน์ และหลักประกันในด้านการเจ็บป่วย การคลอดบุตร การว่างงาน ทูพพลภาพ และชราภาพ และสงเคราะห์บุตร

๑.๒ จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอ และมีสภาพเหมาะสมได้มาตรฐาน

๑.๓ ให้หลักประกันในมาตรฐาน การครองชีพขั้นต่ำของประชาชนผู้ยากจน เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขพอสมควร

๑.๔ ผู้ชราและเด็กที่ไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และคนยากจน จะได้รับการสงเคราะห์และช่วยเหลือตามความเหมาะสม

๒. ปฏิรูประบบงานของหน่วยราชการ ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ให้สามารถรักษาความปลอดภัยของประชาชน ได้อย่างแท้จริง ทำให้ปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรมลดน้อย และสูญสิ้นไปในที่สุดเพื่อความสันติสุข และมีหลักประกันทางด้านสวัสดิภาพของประชาชน

๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนากำลังด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบัน มีแนวโน้มในการทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น โดยการ

๓.๑ เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคล และสังคมไทยที่ถูกต้องทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ

๓.๒ ตรวจสอบการทำงานของรัฐ ให้เป็นไปตามนโยบายการ พัฒนาคนทางจิตใจ สนับสนุนข้าราชการที่ดีและ แนะนำจัดและป้องกันการทุจริตประทุมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ข่มเหง

๓.๓ สนับสนุน และช่วยสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น สร้างโครงการแก้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ และจัดการทำลายสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่งอบายมุข การละเมิดศีลธรรมต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายประหยัด และขจัดความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบศาสนกิจ และศาสนศึกษาทุกศาสนาที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และศีลธรรมอันดี ของประชาชน

๕. พัทธ์ศัทธิ และความเสมอภาคในสังคมของสตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษ บทกฎหมายหรือประเพณีนิยมที่ขัดกับหลักการนี้ จะต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม

๖. ส่งเสริมและเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรมอันแสดงออกถึงควมมีคุณค่าของชาติและค่านิยมอันดีงามของไทยทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และประเพณีนิยมโดยการจัดตั้งทบวงการเมืองว่าด้วยวัฒนธรรมขึ้นมาเป็นการเฉพาะ

๗. จัดตั้งกระทรวงที่อยู่อาศัย

ด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

๑. ลดและจัดการไม่มีงานทำและการว่างงานของประชาชน ซึ่งมีอยู่จำนวนมากตามลำดับโดยการ
 - ๑.๑ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัด และชนบท ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม ที่นำผลผลิตในท้องถิ่นมาเป็นวัตถุดิบเพื่อลดและจัดการเดินทางเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
 - ๑.๒ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือต่าง ๆ และส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ใช้งานเพื่อพัฒนาตัวเอง และพัฒนาอาชีพของตัวเองให้ก้าวหน้าขึ้น
๒. ยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีพ ของผู้ใช้งานให้สูงขึ้น โดยการ
 - ๒.๑ กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคน กับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลและเหมาะสม
 - ๒.๒ กำหนดโครงสร้างอัตราค่าจ้างให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพที่ได้เปลี่ยนแปลงไป
 - ๒.๓ ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
 - ๒.๔ ส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ประกันอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยของผู้ใช้งาน
 - ๒.๕ ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรี เด็ก คนชรา และผู้พิการทุพพลภาพอย่างเป็นธรรม
๓. สนับสนุนให้ทั้งผู้ใช้งานและนายจ้างมีองค์กร เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตัวเอง เช่น สหภาพแรงงาน และสมาคมนายจ้าง และใช้ระบบที่เป็นธรรมในการแก้ไขความขัดแย้งในปัญหาแรงงานที่เกิดขึ้น
 ๔. แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย
 ๕. รณรงค์ให้คนไทยที่ประกอบกิจการ ดำเนินธุรกิจผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน ผู้มีความรู้ความสามารถผู้เชี่ยวชาญแขนงต่าง ๆ ที่ทำงานในต่างประเทศ ให้กลับบ้านเกิดมาช่วยกันสร้างชาติให้ก้าวหน้า มั่นคงในทุกด้าน โดยรัฐจะจัดหางานที่เหมาะสมแก่ความรู้ความสามารถ จัดสวัสดิการ ที่อยู่อาศัย และสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพให้

ด้านการศึกษา

๑. ขยายการศึกษาภาคบังคับถึงระดับมัธยมศึกษาโดยรัฐเป็นผู้ให้บริการ และมีสถานศึกษาภาคบังคับอย่างเพียงพอโดยมีคุณภาพเท่าเทียมกัน และมีมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น ส่วนการศึกษา

วิชาเฉพาะอาชีพ และการศึกษาระดับสูงอุดมศึกษาจะได้รับการส่งเสริมตามความต้องการของสังคม และความเหมาะสมกับความสามารถของบุคคล

๒. ดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมพื้นฐานการพัฒนาการบุคคลให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ และสามารถรับใช้สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการศึกษาสอดคล้องกับการพัฒนา ประเทศ และเยาวชนทุกคนเป็นอนาคตของชาติ จะต้องได้รับการศึกษาอบรม จนกระทั่งอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ในสถานศึกษาของรัฐ

๓. ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนด หลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น และการศึกษาตามความสามารถทางปัญญา และความถนัด

๔. จัดสวัสดิการและบริการแก่ครูให้เพียงพอ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ

๕. ส่งเสริมการกีฬาเพื่อให้ประชาชน มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง สนับสนุนการแข่งขันกีฬา เป็นระดับอาชีพช่วยปกป้องมิให้เยาวชนของชาติไปมั่วสุมกับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงเรีงรมย์ต่าง ๆ ตลอดจนการแข่งขันนานาชาติ สร้างชื่อเสียงมาสู่ชาติบ้านเมือง

๖. ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ด้านสาธารณสุข

๑. ให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุข แก่คนยากจนที่ไม่มีได้รับการคุ้มครอง จากการประกันสังคมโดยไม่คิดมูลค่า

๒. ขยายขอบข่ายการบริการรักษาพยาบาล และบริการสาธารณสุข ให้เพียงพอที่จะ ให้บริการแก่ประชาชน ในชนบทและที่ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ

๒.๑ ปรับปรุงโรงพยาบาลสถานีอนามัยให้มืออย่างทั่วถึง

๒.๒ เร่งผลิตและอบรม แพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอ แก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล รวมทั้งด้าน การศึกษา การป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพโดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุข ขึ้นพื้นฐาน แก่ประชาชนในชนบทเพื่อให้รู้จักวิธีการป้องกัน และการรักษาตนเอง

๓. จัดรายได้ให้สวัสดิการและยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชนให้เป็นอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔. สนับสนุนการผลิตยาภายในประเทศ เพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

๕. จัดบริการรักษาพยาบาล ให้แก่ผู้สูงอายุ และเด็กโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ

ด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ของชาติ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ สร้างกำลังกองทัพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็งเพียงพอที่จะรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศอย่างแท้จริง

๒. ป้องกันการรุกรานแทรกซึมจากภายนอก โดยการให้การทูตนำการทหารจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันตัวเท่านั้น

๓. สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยส่งเสริมให้มีการฝึกฝนอาชีพ และทำการช่วยเหลือประชาชน ส่งเสริมให้กองทัพรับเอาวิชาการ และวิทยาการต่าง ๆ เข้าไปศึกษาสร้างค่านิยม ในกองทัพที่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ยั่งยืน

๔. ให้สวัสดิการแก่ทหารชั้นผู้น้อย และครอบครัวให้ดีขึ้น สอดคล้องกับค่าครองชีพ

๕. ส่งเสริมให้ทหารได้มีศูนย์ศึกษา วิจัย ค้นคว้า พัฒนาการสร้างอาวุธ เพื่อปกป้องประเทศทดแทนการสั่งซื้อจากต่างประเทศในราคาแพง

๖. ไม่อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาตั้งฐานทัพทางทหาร

ด้านการต่างประเทศ

๑. ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลาง และอิสระยึดมั่นในเอกราช อธิปไตยศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก

๒. สร้างมิตรภาพ และความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน บนหลักการเคารพอธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน ไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในระบบเศรษฐกิจ และลัทธิการเมืองของแต่ละประเทศ

๓. ต่อด้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

๔. ยึดมั่นนโยบายพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ถ้าจำเป็นที่จะต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด ๆ

ด้านสิ่งแวดล้อม

๑. ส่งเสริมการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งระดับมหภาคและจุลภาค เพื่อพัฒนาประเทศและภูมิภาค

๒. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติแบบยั่งยืน

๓. ยกเลิกกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ของต่างชาติ เว้นแต่การให้เช่าใช้ประโยชน์เท่านั้น

๔. ดำเนินการให้ที่ดินว่างเปล่า เกาะแก่ในแม่น้ำ ในทะเล เิงเขา หุบเขา ภูเขา ดินน้ำ เป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ

๕. ออกกฎหมายคุ้มครองการใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุ แก๊สธรรมชาติ ขยะและวัตถุพิษ วัสดุเพื่อกำเนิดพลังงานที่ก่อให้เกิดมลภาวะอย่างเคร่งครัด

๖. ดำเนินการออกกฎหมายคุ้มครองการใช้ทรัพยากรน้ำ ตลอดทั้งป้องกันไม่ให้มีการทำลาย วงจรธรรมชาติของน้ำ

๗. ดำเนินการออกกฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า ป่าไม้ตลอดทั้งป้องกันไม่ให้มีการค้าขายสัตว์ป่า การล่าสัตว์ป่าหายาก พันธุ์ไม้ที่หายาก การตัดไม้ทำลายป่า ภูเขา ดินน้ำลำธาร

ข้อบังคับพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรค ได้มีมติเอกฉันท์ กำหนดข้อบังคับพรรค ฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทาง และหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรค ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรค ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า พรรคแนวสังคมประชาธิปไตย เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า SOCIAL DEMOCRATIC FRONT PARTY ชื่ออักษรย่อว่า น.ส.ป. หรือ S.D.F.

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและตรา

๔.๑ พรรคแนวสังคมประชาธิปไตยใช้เครื่องหมายเป็นภาพกังหันลม สีขาว เสาสีน้ำเงิน อยู่ในวงกลมสีแดง ด้านบนเครื่องหมายมีคำว่า SOCIAL DEMOCRATIC FRONT PARTY ด้านล่าง เครื่องหมาย มีคำว่า พรรคแนวสังคมประชาธิปไตย

โดยมีคำอธิบายดังนี้

ชื่อพรรค แนวสังคมประชาธิปไตย หมายถึง เสรีภาพ ความยุติธรรม และความเป็นเอกภาพ

(๑) บรรดาผู้สนับสนุนความคิดแนวสังคมประชาธิปไตยต่างก็ปรารถนาที่จะได้มาซึ่งสังคมที่มนุษย์ทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเองสู่เสรีภาพ

(๒) ความยุติธรรมและเสรีภาพเป็นของคู่กัน เนื่องจากศักดิ์ศรีของมนุษย์มีพื้นฐานมาจากการเรียกร้องในการรับผิดชอบตนเอง เช่นเดียวกันกับการยอมรับและเคารพในสิทธิของเพื่อนมนุษย์ในการพัฒนาตนเองและสร้างสรรค์สังคม

(๓) ความเป็นเอกภาพ ความยุติธรรม และเสรีภาพ สามสิ่งนี้มีความผูกพันซึ่งกันและกัน ผลของความผูกพัน ก็คือ การมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อกันและกัน สิ่งเหล่านี้คือคุณธรรมของแนวสังคมประชาธิปไตย

พรรคแนวสังคมประชาธิปไตย เป็นพรรคของผู้มีจิตใจยึดมั่นในเสรีภาพและเป็นประชาคมของมนุษย์จากหลายลัทธิความเชื่อ หลายความคิด ดังนั้นมติของพรรคแนวสังคมประชาธิปไตย จึงประกอบด้วยคุณธรรมตามประเพณีปฏิบัติ และเป้าหมายทางการเมืองคล้ายคลึงกัน

เครื่องหมายพรรคเป็นรูปกึ่งหันลม หมายถึง การรวมประสานสามัคคีของประชาชนทุกหมู่เหล่าจากสี่ภาคของประเทศ อันได้แก่ ชาวนา เกษตรกร ผู้ใช้แรงงาน กรรมกร พนักงานลูกจ้าง นักเรียน นิสิต นักศึกษา ปัญญาชน แม่ค้า พ่อค้า วาณิช ร่วมกันต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมในสังคม

๔.๒ ตราเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อ ลักษณะเดียวกันตาม ๔.๑ แต่ใช้สีเดียวกันดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๑๒๔/๖ ซอยวิภาวดีรังสิต ๒๖ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคแนวสังคมประชาธิปไตยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า พรรคแนวสังคมประชาธิปไตย สาขา..... โดยที่จะมีชื่อใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๗ พรรคแนวสังคมประชาธิปไตยมุ่งเน้นความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและต่างประเทศทั่วโลกโดยไม่เลือกการปกครองของสังคมที่ต่างกัน เพื่อประสานและแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจการเมืองความมั่นคงและวัฒนธรรมทางสังคม โดยเน้นผลประโยชน์ของชาติโดยรวมเป็นหลัก

ข้อ ๘ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคควรจะต้องยึดมั่น ยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) การเมืองและการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยอันเป็นพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ

(๒) การอยู่ร่วมกันแบบแบ่งปันความสุขซึ่งกันและกันตามอัธยาศัยโดยไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และส่งเสริมให้มีมาตรฐานของระบบการทำงานทั้งในระบบงานของเอกชนและในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๕ สมาชิกพรรคแนวสังคมประชาธิปไตย ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการ บริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปีส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๑๑ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีนเมาอย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบายตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค ทุกประการ

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคแนวสังคมประชาธิปไตย ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

การอนุมัติรับเข้าเป็นสมาชิกพรรคตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคแรก ให้ถือว่าผู้สมัครได้รับเข้าเป็นสมาชิกของพรรค นับแต่วันที่เลขธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการสาขาพรรคได้ประทับรับใบสมัครนั้นแล้ว

ข้อ ๑๓ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรอง ไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลให้การคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๔ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๑
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๑
- (๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๖ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า

มติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๗ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย ให้สมาชิกสามัญยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่มีพร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๙ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พื้่นำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

- (๙) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้
- ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้
- (๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
 - (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
 - (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
 - (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
 - (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
 - (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
 - (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๔ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค

(๓) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๕ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๔

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงตั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วน of พรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเบิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และรายงานกิจการต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีนี้ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินเจ็ดสิบวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามเลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกงมตที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะที่ปรึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาพรรคหนึ่งคน โดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และให้ประธานที่ปรึกษาพรรคเสนอรายชื่อคณะที่ปรึกษาไม่เกินสิบคนต่อที่ประชุมเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรครับรอง

ให้หัวหน้าพรรคเสนอแต่งตั้งบุคคลต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้อีกสองตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อพรรค คือ

(๑) ประธานพรรค เพื่อทำหน้าที่ประธานสมัชชาพรรคในกรณีที่มีการประชุมสมัชชาพรรค

(๒) ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรคในกรณีที่หัวหน้าพรรคขอคำแนะนำได้ทุกโอกาส

ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อประธานที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษา หัวหน้าพรรค ในโอกาสที่มีการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญใหญ่ของพรรคในวาระแรก

ข้อ ๓๑ คณะที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค อยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๒ คณะที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) มีสิทธิได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) มีสิทธิเสนอแนวความคิดต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะต้องให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๓ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรคเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) คณะผู้บริหารพรรคประกอบด้วย

(ก) หัวหน้าพรรคเป็นประธานคณะผู้บริหาร

(ข) รองหัวหน้าพรรคเป็นรองประธานคณะผู้บริหาร

(ค) เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการคณะผู้บริหาร

(ง) กรรมการบริหารอื่น ๆ อีก ๓ คนเป็นคณะผู้บริหารซึ่งหัวหน้าพรรคเป็นผู้แต่งตั้ง

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสมแต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ส่งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมืองหรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๓๕ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการ แต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๖ การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้น ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และเตรียมการให้การเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ต่อสาธารณชน ต่อรัฐสภา และรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๓๘ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นสิทธิของพรรค ผู้ใดนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคย่อมผิดวินัยพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๐ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๑ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยห้าคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๒ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) จัดหาวัสดุ อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ง) ดูแลความสะดวกเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงานใหญ่พรรค

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมาธิการ

(ข) ติดตามวาระการประชุมผู้แทนราษฎร รัฐสภาและผลการประชุมสภาอาเซียน หรือ

รัฐสภาโลก

(ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของพรรค และกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการบริหารของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน

(ง) จัดทำแผนงานประมาณการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการบริหารของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชน โดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นเลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๓ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรค ในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๔ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของสาขาพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรค และให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) ดำเนินกิจการและแผนงานในการดำเนินการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๕ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๖ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๗ การตัดสินใจคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น โดยให้ถือเอาตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติถือเป็นที่สุด

ข้อ ๔๘ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔๙ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๕๐ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๑ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ก็ได้ เว้นแต่แต่นั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๓ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๔ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๕๕ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๕๖ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๗ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรค นั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๕๘ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๙ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๕๗
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรอง ไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๐ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๗ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๑ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมัติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๒ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๑

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๓ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๔ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๕ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๖ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมด้วยลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๑ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๘ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๗ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๕ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๐ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๓ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้

รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้ รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๔ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๕ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มา ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธาน ที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการไม่มาประชุมหรือ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๑๖ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุม คณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรค เป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรค คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ต้องมีสมาชิกมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๙ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๘๐ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๑ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะครบองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๒ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวันเวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๓ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๔ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๕ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๖ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๗ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๘ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๙๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๙๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายงานทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาค ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติให้ท้องถิ่นนั้น หรือค่าของสิทธินั้นก่อน จึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรค ซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๓ รายจ่ายของพรรค มีดังต่อไปนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๔ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๕๕ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๖ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนดไว้แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับ ซึ่งได้จากการสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๒ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่าย เพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของ พรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความจริงโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชี ของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายรับแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคส่งให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจาก ลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบเดือนโดยงบการเงิน ต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่ายและให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว พร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ ภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรอง

ความถูกต้องร่วมกับเหรียญพรรคและให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของ พรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายใน เดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๘๘ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควร แก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๘๙ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๘๘ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการ บริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่า ไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอ ความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๐ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๑ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา ออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและ มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๐๒ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๐๑ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๐๔ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้คัดเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก ที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๕ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหาร พรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๖ พรรคแนวสังคมนิยมประชาธิปไตย มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรง รักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๗ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๘ ในกรณีที่พรรคแนวสังคมประชาธิปไตยต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ
ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของสภาอากาศไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคแนวสังคมประชาธิปไตย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคแนวสังคมประชาธิปไตย จำนวน ๗ คน คือ

๑. นายอุดม ชันแก้ว	หัวหน้าพรรค
๒. นาวาเอก อนุรักษ ศศิธร	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายจำนงค์ มหาวงษ์	เลขาธิการพรรค
๔. นายเดชนันท์ จุ่นสาย	รองเลขาธิการพรรค
๕. นายเอกชัย ชูติพงษ์	เหรัญญิกพรรค
๖. นายจิตติพงษ์ พรหมบุตร	โฆษกพรรค
๗. นางสาวมธุรดา จุ่มชัย	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุจักคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง